

idet den er beregnet således, at den, så nær som man nu kan komme det, svarer til den amortisationsydelse, der som omtalt påhviler disse apoteker. Denne afgift åbner dels mulighed for, at en større del af apotekerafgifterne kan føres over fra nettoafgifterne, dels at der for fremtiden er skabt et grundlag, der muliggør en ensartet behandling af de tidligere reelle apoteker og landets øvrige apoteker, f. eks. ved fremtidige ændringer i medicintaksterne. Dette sidste er efter min mening meget betydningsfuldt.

Sagen er nemlig den, at apotekernes omsætning, efter at afløsningen af de reelle apoteker har fundet sted, er steget meget kraftigt og dermed har ført til en stærk stigning i de personelle apotekers omsætningsafgift, medens amortisationsydelsen for de tidligere reelle apoteker er forblevet uforandret.

Den egentlige *omsætningsafgift*, der varierer med apotekernes fremtidige omsætning fra år til år, udgør ifølge forslaget 4 pct. af den del af apotekets omsætning, der, efter at visse fradrag har fundet sted, overstiger 150 000 kr. Denne afgift skal altså i modsætning til tidligere *også svares af de tidligere reelle apoteker*.

Sådan som disse afgifter nu er foreslået, muliggøres en meget betydelig lempelse af nettoafgiften. Samtidig foreslås beregningen af nettoafgiften ændret således, at den i mindre omfang, end tilfældet er nu, påvirkes af, om udgifterne er større eller mindre på de områder, hvor apotekerne ikke selv er herre over udgiftens størrelse, f. eks. til husleje. Man opnår også herved hos apotekerne at skabe en sund økonomisk *interesse i den mest hensigtsmæssige drift*.

Den samme tankegang ligger bag lovforslagets bestemmelser om, at tilskud til de ganske små apoteker, der jo er en nødvendighed for, at også de tyndt befolkede landdistrikter kan få en tilfredsstillende lægemiddelforsyning, skal beregnes på en sådan måde, at apotekernes interesse i driftsøkonomien bliver usvækket.“

Kap. IX (§§ 55—62). Pensioner og understøttelser.

De heromhandlede bestemmelser er udformet i overensstemmelse med apotekerkommissionens forslag, bortset fra enkelte mindre ændringer. Nyordningen, der tilsigter at forbedre pensionisternes forhold noget udover den forbedring, som gennemførtes ved lov nr. 119 af 23. marts 1948 med senere forlængelseslove, vil bl. a. medføre, at alle de forsikrede skal betale pensionsbidrag, herunder også apotekerne, hvis pensioner hidtil fuldtud har været afholdt af apotekerfonden.